

KRZYSZTOF KIEŚŁOWSKI

Marcin Kruk kl IIIe

"To nazwisko zna dzisiaj cała kulturalna Europa (...). Jego filmy nagradzane są na największych festiwalach - od Cannes po Wenecję, Berlin, Chicago (...) od Strassbourga po Nowy Jork, Hongkong, Jerozolimę"

Był intelektualistą kina w pełnym znaczeniu tego słowa, zawsze oryginalnym i konsekwentnym, unikającym ekranowych uproszczeń i schematów. Kręcił filmy przede wszystkim o ludziach, poddawał głębokiej analizie ich uczucia. W filmach próbował usprawiedliwić ludzkie słabości, uwzględniając wszelkie uwikłania życiowe.

Był gotów do poświęceń, a swój zawód traktował jako powinność: *"Kino to nie publiczność, festiwale, recenzje, wywiady. To wstawanie codziennie o szóstej rano. To zimno, deszcz, błoto i ciężkie lampy"*.

WARSZAWA

Krzysztof Kieślowski urodził się 27 czerwca 1941 roku w Warszawie. Dzieciństwo upłynęło mu na ciągłych przeprowadzkach, spowodowanych chorobą ojca. Pomieszkiwali głównie w miejscowościach sanatoryjnych, gdzie jego ojciec mógł się leczyć, a matka pracowała jako urzędniczka.

Krzysztof Kieślowski, światowej sławy reżyser, nim rozpoczął naukę na wydziale reżyserii w Łodzi, pracował jako garderobiany (m.in. Łomnickiego, Dziewońskiego, Bardiniego) w Teatrze Współczesnym w Warszawie. Karierę rozpoczął od krótkich filmów dokumentalnych.

"...kiedy myślę o współczesnym kinie, coraz częściej mam przed oczyma obraz cmentarza. Groby, pochylonych nad nimi kilku starszych, niepewnych mężczyzn o ostrożnych ruchach, i obok autostrada pełna szybkich, doskonałych technicznie, ale podobnych do siebie jak krople wody samochodów..."

Kieślowski zmarł 13 marca 1996 roku w Warszawie, z powodu choroby serca; pochowano go na warszawskich Starych Powązkach

MIEROSZÓW

Chodził do szkoły między innymi w Mieroszowie. Podczas leczenia ojciec reżysera Roman Kieślowski zmarł i został pochowany na cmentarzu w Mieroszowie. Społeczność gimnazjum opiekuje się grobem. Po tym wydarzeniu Krzysztof Kieślowski wraz matką i siostrą wyjechali do Warszawy.

Łódź

W 16 października 1998 roku na ulicy Piotrkowskiej w Łodzi odsłonięto jego gwiazdę w nowo powstałej Alei Gwiazd

Do Szkoły filmowej w Łodzi dostał się dopiero za trzecim razem. Ten wybór był więcej niż trafny. Niebawem Kieślowski okazał się najzdolniejszym absolwentem tej uczelni, reżyserem docenianym nie tylko w Polsce, lecz także na Zachodzie. Ikoną ambitnego kina, filmowego eksperymentu, znakomitej techniki i moralnego niepokoju.

Pierwsze jego obrazy to dokumenty. Jako pracę dyplomową zrobił film „Z miasta Łodzi” (1969). Jest to dokument o mieście, które reżyser dobrze znał w tym okresie, gdyż mieszkał w nim przez kilka lat. Film zrobiony z uczuciem do łódzkiej przestrzeni i żyjących tu ludzi.

KATOWICE

Krzysztof Kieślowski był pierwszym z Wykładowców WYDZIAŁU RADIA I TELEWIZJI NA UNIWERSYTECIE ŚLĄSKIM W KATOWICACH potocznie nazwanym katowicką filmówką. Obecnie reżyser jest patronem WYDZIAŁU RiTV.

KRAKÓW

Kieślowski od 1974 był członkiem Zespołu Filmowego "Tor". Pracował także w telewizji i teatrze. Dla telewizji zrealizował widowiska teatralne - "Dwoje na huśtawce" (1976) według Williama Gibsona i "Kartotekę" (1979) według Tadeusza Różewicza. W 1978 roku w Starym Teatrze w Krakowie wyreżyserował własną sztukę, pod tytułem "Życiorys".

Otrzymał Nagrodę Główną Jury i nagrodę dziennikarzy w kategorii filmu telewizyjnego na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku oraz Złotą Kamerę przyznawaną przez pismo "Film", w kategorii debiut reżyserski w filmie fabularnym.

GDAŃSK

W 1976 roku Kieślowski wyreżyserował dramat społeczno-obyczajowy "Blizna" oraz film "Spokój", historię robotnika z kryminalną przeszłością (w tej roli wystąpił Jerzy Stuhr), która mogła mieć jednak premierę dopiero po czterech latach, ponieważ jej wymowa wzbudziła niepokój komunistycznej cenzury. "Spokój", wysoko oceniony przez krytykę, uhonorowano Nagrodą Jury na Festiwalu w Gdańsku w 1981 roku.

GDYNIA

1976 - PERSONEL Gdynia (do 1986 Gdańsk) (FPFF) Nagroda Główna Jury w kategorii filmu telewizyjnego

1976 - BLIZNA Gdynia (do 1986 Gdańsk) (Festiwal Polskich Filmów Fabularnych) Nagroda Specjalna Jury

1981 - SPOKÓJ Gdynia (do 1986 Gdańsk) (Festiwal Polskich Filmów Fabularnych) Nagroda Specjalna Jury

W 1988 roku za „Krótki film o miłości” i „Krótki film o zabijaniu” w Gdyni otrzymał na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych Grand Prix – Wielką Nagrodę „Złote Lwy”

BERLIN I MOSKWA

Obraz "Amator" z 1979 roku uważany jest za jedno z najwybitniejszych dzieł reżysera i zaliczany do tzw. kina moralnego niepokoju. "Amator" to historia kariery zaopatrzeniowca (Jerzy Stuhr) z zakładu przemysłowego w podkrakowskim miasteczku, którego życie zmienia się wraz z kupnem amatorskiej kamery filmowej - bohater przeobraża się w społecznika i artystę, wrażliwego na ludzką krzywdę i niesprawiedliwość. Za "Amatora" Kieślowski zdobył m.in. nagrodę INTERFILM jury ewangelicznego na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie i Złoty Medal na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Moskwie.

1987 - PRZYPADEK Moskwa (MFF) nagroda Stowarzyszenia Filmowców Radzieckich

Za film "Biały" - Srebrnego Niedźwiedzia na festiwalu w Berlinie

MONACHIUM

Festiwal Filmów Studenckich Nagroda
Przewodniczącego Jury dla
Kieślowskiego w 1996 za film „Pańcia”

FRANCJA

Kieślowski realizuje swoje filmy w koprodukcji polsko-francuskiej, od 1993 u znanego producenta francuskiego Marina Karmitza. Jest to „*Podwójne życie Weroniki* „i trylogia „*Trzy kolory*”, zrealizowane przez niego przy zupełnej nieznajomości języka francuskiego.

W 1993 został odznaczony francuskim Orderem Sztuki i Literatury

MANNHEIM

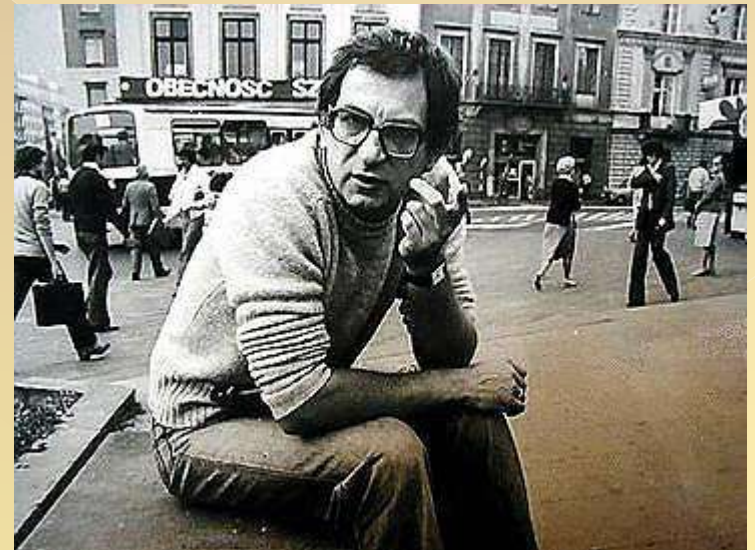
Za pełnometrażowy film fabularny „*Personel*”, zdobył pierwszą nagrodę na Festiwalu Filmowym w Mannheim.

GENEWA

(1989) "Krótki film o miłości" - Genewa
(Festiwal "Gwiazdy Jutra")
nagroda za reżyserię.

WENECJA

Za film "Niebieski" Kieślowski zdobył Złotego Lwa na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Wenecji w 1995r.

1989 -Dekalog-Wenecja (MFF) nagroda FIPRESCI

1989 -Dekalog- Wenecja (MFF) nagroda "Young Cinema"

Cannes

W 1991 roku Kieślowski wyreżyserował „Podwójne życie Weroniki”, historię dwóch identycznie wyglądających dziewczyn (obie są utalentowane muzycznie, obie też mają kłopoty ze zdrowiem), z których jedna (Veronique) żyje we Francji, druga (Weronika) w Polsce. Film uhonorowano na festiwalu w Cannes nagrodą Jury Ekumenicznego, nagrodą FIPRESCI i Nagrodą Jury za najlepszą rolę kobiecą dla Irene Jacob. Film otrzymał też Nagrodę Amerykańskiego Stowarzyszenia Krytyków Filmowych (NSFC).

Karlove Vary

Karlove Vary - Międzynarodowy Festiwal Filmowy, jeden z najstarszych na świecie, którego główną nagrodą jest Kryształowy Glob.

1997-Kieślowski otrzymał nagrodę „KRYSZTAŁOWY GLOBUS „ za najlepszy zestaw filmów szkolnych m.in. „Pańcia: „Zbrodnia i Kara”, „Stop AIDS”, „Wyspa R.O.”

Filmy kręcę właściwie tylko po to, żeby je montować. (...) montować, to znaczy budować, tworzyć jakiś porządek. (...) muszę powiedzieć, że wśród wszystkich moich współpracowników w filmie chyba najmniej wolności mają montażyści, ponieważ naprawdę lubię montować. (...) zdjęcia to tylko zbieranie materiału, stwarzanie możliwości. (...) W montażowaniu odczuwam rodzaj wolności. (...) nie czuję presji czasu i pieniędzy, humorów aktorów, (...) nie czekam aż zajdzie słońce lub ustawią lampy”

"Każdy człowiek chce zmieniać świat, kiedy zaczyna cokolwiek robić. Ja chyba nie liczyłem na to, że można zmieniać świat w dosłownym tego słowa znaczeniu. Myślałem, że uda się ten świat opisać".